

31990D0424

18.8.1990

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 224/19

DECYZJA RADY
z dnia 26 czerwca 1990 r.
w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii

(90/424/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

żywe zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego znajdują się na wykazie w załączniku II do Traktatu; gospodarka hodowlana i wprowadzanie na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego stanowią źródło dochodu dla znacznej części ludności rolniczej;

racjonalny rozwój tego sektora i poprawę jego produktywności można uzyskać przez wprowadzanie środków weterynaryjnych mających na celu ochronę i podniesienie poziomu zdrowia publicznego oraz zdrowia zwierząt we Wspólnocie;

dążenie do tego celu wymaga pomocy wspólnotowej dla podejmowanych albo zamierzonych działań;

Wspólnota ma przyjąć stopniowo w okresie do dnia 31 grudnia 1992 r. środki zmierzające do ustanowienia rynku wewnętrznego;

w tych ramach Wspólnota powinna wnieść swój finansowy wkład w wyeliminowanie, możliwie jak najszybciej, każdego przypadku poważnej choroby zakaźnej;

konieczne jest także zapobieganie i ograniczanie, za pomocą właściwych środków kontroli, występowania chorób przenoszonych przez zwierzęta, stanowiących zagrożenie dla zdrowia ludzi;

nowa strategia walki z chorobami zakłada likwidację kontroli na granicach wewnętrznych i harmonizację systemu kontroli produktów pochodzących z państw trzecich; ułatwienie zastosowania tej strategii przez zapewnienie wkładu finansowego Wspólnoty w zainicjowanie i rozwój nowej strategii wydaje się rzeczą właściwą;

harmonizacja istotnych wymagań dotyczących ochrony zdrowia publicznego, ochrony zdrowia zwierząt i ochrony zwierząt zakłada wyznaczenie wspólnotowych laboratoriów łącznikowych i laboratoriów referencyjnych oraz podjęcie działań technicznych i naukowych; zapewnienie wkładu finansowego Wspólnoty wydaje się rzeczą właściwą; szczególnie w dziedzinie ochrony zwierząt pożądane jest stworzenie bazy danych do gromadzenia, przechowywania i rozpowszechniania wszelkich niezbędnych informacji;

wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierzęcych już się kwalifikują do pomocy finansowej ze strony Wspólnoty; odnośne przepisy obejmują przepisy przyjęte dyrektywą Rady 77/391/EWG z dnia 17 maja 1977 r. wprowadzającą wspólnotowe środki zwalczania brucelozy, gruźlicy i enzootycznej białaczki bydła ⁽⁴⁾, ostatnio zmienioną rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85 ⁽⁵⁾, dyrektywą Rady 82/400/EWG z dnia 14 czerwca 1982 r. zmieniającą dyrektywę 77/391/EWG i wprowadzającą uzupełniający wspólnotowy środek zwalczania brucelozy, gruźlicy i enzootycznej białaczki u bydła ⁽⁶⁾, ostatnio zmienioną rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85, decyzją Rady 89/145/EWG z dnia 20 lutego 1989 r. wprowadzającą wspólnotowy środek finansowy zwalczania zarazy płucnej bydła (CBPP) w Portugalii ⁽⁷⁾, decyzją Rady 80/1096/EWG z dnia 11 listopada 1980 r. wprowadzającą wspólnotowe środki finansowe zwalczania klasycznego pomoru świń ⁽⁸⁾, ostatnio zmienioną decyzją 87/448/EWG ⁽⁹⁾, decyzją Komisji 86/649/EWG z dnia 16 grudnia 1986 r. wprowadzającą wspólnotowy środek finansowy zwalczania afrykańskiego pomoru świń w Portugalii ⁽¹⁰⁾, ostatnio zmienioną decyzją 89/577/EWG ⁽¹¹⁾, decyzją Rady 86/650/EWG z dnia 16 grudnia 1986 r. wprowadzającą wspólnotowy środek finansowy zwalczania afrykańskiego pomoru świń w Hiszpanii ⁽¹²⁾, decyzją Rady 89/455/EWG z dnia 24 lipca 1989 r. wprowadzającą wspólnotowe środki w celu ustanowienia projektów pilotowych mających na celu zwalczanie wścieklizny w celu jej zwalczania albo zapobiegania ⁽¹³⁾; wskazane jest, żeby wkłady finansowe Wspólnoty przeznaczone na eliminację chorób, o których mowa powyżej, były w dalszym ciągu regulowane odnosząc się do nich decyzją; niemniej jednak, jeśli chodzi o dodatkowy środek zwalczania brucelozy, gruźlicy i enzootycznej białaczki bydła, jak przewidziano w decyzji 87/58/EWG ⁽¹⁴⁾, okazuje się, że dla zachowania spójności zasadne byłoby przewidzieć

⁽¹⁾ Dz.U. C 84 z 2.4.1990, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 149 z 18.6.1990.

⁽³⁾ Dz.U. C 168 z 10.7.1990, str. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 14.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 362 z 31.12.1985, str. 9.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 173 z 19.6.1982, str. 18.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 53 z 25.2.1989, str. 55.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 325 z 1.12.1980, str. 5.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 280 z 3.10.1987, str. 26.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 382 z 31.12.1986, str. 5.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 322 z 7.11.1989, str. 21.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 382 z 31.12.1986, str. 9.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 223 z 2.8.1989, str. 19.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 24 z 27.1.1987, str. 51.

możliwość zwiększenia poziomu wkładu finansowego Wspólnoty do 50 % kosztów poniesionych przez Państwa Członkowskie z tytułu uboju bydła;

należy postanowić o wspólnotowym środku finansowym w celu zwalczania i kontroli niektórych chorób zwierzęcych; wszystkie wspólnotowe środki finansowe na eliminację i kontrolę chorób zwierzęcych, które pociągają za sobą obowiązkowe wydatki z budżetu wspólnotowego, powinny zostać zebrane razem po jednym tytułem;

właściwe jest, aby zadanie podjęcia koniecznych środków powierzyć Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejsza decyzja ustala procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na:

- specyficzne środki weterynaryjne,
- środki kontrolne w dziedzinie weterynarii,
- programy zwalczania i kontroli chorób zwierzęcych.

Niniejsza decyzja nie wpływa na posiadane przez niektóre Państwa Członkowskie prawa do finansowego wkładu Wspólnoty przekraczającego 50 % na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2052/88 z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie zadań Funduszy Strukturalnych i ich efektywności oraz w sprawie koordynacji działań między nimi i koordynacji ich działań z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami ⁽¹⁾.

TYTUŁ 1

SPECYFICZNE ŚRODKI WETERYNARYJNE

Artykuł 2

Specyficzne środki weterynaryjne obejmują:

- środki stosowane w stanach zagrożenia,
- kampanię przeciw pryszczycy,
- środki ochrony zwierząt,
- wkład w krajowe programy zwalczania niektórych chorób,
- środki techniczne i naukowe.

Rozdział 1

Środki natychmiastowe

Artykuł 3

1. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się w przypadku wystąpienia jednej z następujących chorób na terytorium Państwa Członkowskiego:

- księgosusz,
- pomór małych przeżuwaczy,
- choroba pęcherzykowa świń,
- choroba niebieskiego języka,
- choroba cieszyńska,
- pomór drobiu,
- oспа owiec lub kóz,
- gorączka doliny Rift,
- guzowata choroba skóry bydła,
- afrykański pomór koni,
- pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej,
- wenezuelskie wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni.

2. Zainteresowanym Państwom Członkowskim przysługuje finansowy wkład Wspólnoty na eliminację choroby pod warunkiem, że zastosowane niezwłocznie środki obejmą co najmniej izolację gospodarstwa od chwili podejrzenia i po urzędowym potwierdzeniu choroby:

- ubój zwierząt należących do podatnych gatunków, które zachorowały, są zakażone, albo są podejrzane o zachorowanie lub zakażenie i ich zniszczenie, a w przypadku pomoru drobiu, zniszczenie jaj,
- zniszczenie skażonej paszy i skażonego wyposażenia w przypadkach, kiedy nie można dokonać jego dezynfekcji zgodnie z tiret trzecie,
- oczyszczenie, dezynsekcję i dezynfekcję gospodarstw i wyposażenia w gospodarstwach,
- ustanowienie stref ochronnych,
- wdrożenie odpowiednich środków w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się zakażenia,
- ustanowienie okresu wyczekiwania, jaki ma być przestrzegany po uboju, a przed ponownym obsadzeniem gospodarstwa,
- szybkie i dostateczne odszkodowania dla hodowców.

3. Zainteresowane Państwa Członkowskie są zobowiązane niezwłocznie informować Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o zastosowanych środkach, zgodnie z legislacją wspólnotową dotyczącą powiadamiania i zwalczania oraz ich wynikach. Sytuacja jest badana najszybciej jak to możliwe w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, zwanym dalej „Komitetem” ustanowionego decyzją 68/361/EWG ⁽²⁾. Decyzję o konkretnym wkładzie finansowym Wspólnoty podejmuje się zgodnie z

⁽¹⁾ Dz.U. L 185 z 15.7.1988, str. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 255 z 18.10.1968, str. 23.

procedurami ustalonymi w art. 41, bez uszczerbku dla środków przewidzianych w kontekście wspólnej organizacji zainteresowanych rynków.

4. Jeżeli, w świetle rozwoju sytuacji we Wspólnocie, kontynuowanie środków przewidzianych w ust. 2 okaże się konieczne, możliwe będzie przyjęcie nowej decyzji dotyczącej finansowego wkładu Wspólnoty, który mógłby przekroczyć wartość 50 % przewidzianą w ust. 5 tiret pierwsze, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 40. Po przyjęciu tej decyzji, możliwe będzie ustalenie wszelkich środków, jakie zainteresowane Państwo Członkowskie musi podjąć dla zapewnienia powodzenia działania, w szczególności środków innych niż wymienione w ust. 2.

5. Bez uszczerbku dla środków stabilizujących rynek podejmowanych w ramach wspólnej organizacji rynków, finansowy wkład Wspólnoty, w razie potrzeby podzielony na kilka transz, musi wynosić:

- 50 % kosztów poniesionych przez Państwo Członkowskie na odszkodowania dla właścicieli z tytułu uboju, zniszczenia zwierząt i, gdzie właściwe, produktów z nich pochodzących, na oczyszczenie, dezynsekcję i dezynfekcję gospodarstw i wyposażenia i na zniszczenie zakażonej paszy i skażonego wyposażenia, określonego w ust. 2 tiret drugie,
- w przypadku decyzji o szczepieniach podjętej zgodnie z ust. 4, 100 % kosztu dostawy szczepionki i 50 % kosztu poniesionego przy wykonywaniu szczepień.

Artykuł 4

1. Artykuł 3 stosuje się w przypadku wystąpienia afrykańskiego pomoru świń albo zarazy płucnej bydła na terytorium, albo części terytorium Państwa Członkowskiego, które nie podlega planowi zwalczania tej choroby zgodnie z przepisami Wspólnoty.

2. W przypadku wystąpienia rzekomego pomoru drobiu na terytorium Państwa Członkowskiego stosuje się art. 3.

Jednakże, za wyjątkiem przypadków, kiedy Komisja podejmie decyzję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41 i pozwoli pod pewnymi warunkami, w ograniczonym czasie i na ograniczonym obszarze uciec się do szczepień, ze strony Wspólnoty nie zostanie udzielona żadna pomoc na dostawę szczepionki ani na przeprowadzenie szczepień.

Artykuł 5

1. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41, Komisja na wniosek Państwa Członkowskiego dodaje do wykazu w art. 3 ust. 1 chorobę egzotyczną, której zgłoszenie jest obowiązkowe, a która może prawdopodobnie stanowić zagrożenie dla Wspólnoty.

2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41, wykaz w art. 3 ust. 1 może być uzupełniony zgodnie z rozwojem sytuacji tak, żeby obejmował choroby, których zgłoszenie jest obowiązkowe

zgodnie z dyrektywą 82/894/EWG, oraz choroby przenoszone na ryby, albo może zostać zmieniony bądź skrócony, żeby uwzględnić postęp poczyniony w środkach zarządzanych na poziomie Wspólnoty w celu walki z niektórymi chorobami, w szczególności z klasycznym pomorem świń.

3. Artykuł 3 ust. 2 może zostać uzupełniony albo zmieniony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41, w szczególności żeby uwzględnić włączenie nowych chorób do wykazu w art. 3 ust. 1 lub zdobyte doświadczenie albo przyjęcie przepisów Wspólnoty dotyczących walki z chorobą.

Artykuł 6

1. Gdy Państwo Członkowskie jest bezpośrednio zagrożone wystąpieniem albo rozwojem na terytorium sąsiadującego państwa trzeciego albo Państwa Członkowskiego jednej z chorób, określonych w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1 i 2 lub art. 11 ust. 1, informuje ono Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o środkach, jakie zamierza podjąć dla swojej ochrony.

2. Sytuacja jest możliwie najszybciej badana w ramach Komitetu, określonego w art. 41. Zgodnie z procedurą przewidzianą w tym artykule można postanowić o przyjęciu wszelkich środków odpowiednich do sytuacji, łącznie z, w szczególności, ustanowieniem strefy buforowej szczepień, oraz o udzieleniu finansowego wsparcia przez Wspólnotę dla środków uznanych za szczególnie konieczne dla powodzenia podjętych działań.

3. Decyzja określona w ust. 2 ustala uzasadnione koszty oraz poziom finansowego wkładu Wspólnoty.

Artykuł 7

1. Na wniosek Państwa Członkowskiego Wspólnota może podjąć decyzję, że Państwa Członkowskie powinny ustanowić zapasy produktów biologicznych przeznaczonych do zwalczania chorób, określonych w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1 (szczepionek, wzorcowych serotypów wirusa, surowic diagnostycznych) oraz bez uszczerbku decyzji przewidzianej w art. 14 ust. 2 dyrektywy 85/511/EWG, w art. 11 ust. 1 niniejszej decyzji.

2. Działanie określone w ust. 1 i zasady jego wdrażania, w szczególności dotyczące wyboru, produkcji, przechowywania, transportu i użycia takich zapasów, oraz poziom wkładu Wspólnoty zostaną ustalone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

Artykuł 8

1. Jeżeli wystąpienie albo rozwój w państwie trzecim jednej z chorób, określonych w art. 3 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 lub art. 11 ust. 1, może stanowić zagrożenie dla Wspólnoty, Wspólnota może udzielić wsparcia dla środków zwalczania choroby, poprzez dostarczenie szczepionki bądź sfinansowanie zakupu szczepionki.

2. Decyzję o działaniu, określonym w ust. 1, zasadach jego wdrożenia, warunkach, jakim może podlegać, oraz poziomie wkładu finansowego Wspólnoty podejmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

Artykuł 9

1. Komisja przeprowadza we współpracy z właściwymi władzami krajowymi kontrole na miejscu, sprawdzając z punktu widzenia weterynaryjnego, czy przyjęte środki zostały zastosowane.

2. Państwa Członkowskie podejmą wszystkie niezbędne kroki dla ułatwienia tych kontroli, w szczególności zapewnią, żeby eksperci mieli dostęp do wszystkich informacji i dokumentów potrzebnych do oceny, czy środki zostały zastosowane.

3. Ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności dotyczące częstotliwości i metod przeprowadzania kontroli, określonych w ust. 1, wyznaczanie ekspertów weterynaryjnych i procedurę, jakiej muszą oni przestrzegać przy sporządzaniu swojego sprawozdania, przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

Artykuł 10

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki omawiane w niniejszym rozdziale podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

Rozdział 2

Kampania przeciwko pryszczycy

Artykuł 11

1. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się w przypadku wystąpienia pryszczycy na terytorium Państwa Członkowskiego.

2. Zainteresowane Państwo Członkowskie uzyskuje wsparcie od Wspólnoty na eliminację pryszczycy pod warunkiem natychmiastowego zastosowania środków przewidzianych w art. 3 ust. 2 oraz odpowiednich przepisów dyrektywy Rady 85/511/EWG z dnia 18 listopada 1985 r. wprowadzającej wspólnotowe środki zwalczania pryszczycy ⁽¹⁾, zmienionej dyrektywą 90/423/EWG ⁽²⁾.

3. Przepisy art. 3 ust. 3 stosuje się.

4. Bez uszczerbku dla środków podejmowanych w kontekście wspólnej organizacji rynku w celu stabilizacji rynku, określony finansowy wkład ustalony na podstawie niniejszej decyzji wynosi 60 % kosztów poniesionych przez Państwo Członkowskie na:

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 26.11.1985, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 13.

a) odszkodowania dla właścicieli z tytułu:

- i) uboju i zniszczenia zwierząt,
- ii) zniszczenia mleka,
- iii) czyszczenia i dezynfekcji gospodarstw,
- iv) zniszczenia skażonych pasz i, kiedy nie ma możliwości dezynfekcji, skażonego wyposażenia,
- v) strat poniesionych przez rolników w wyniku ograniczeń nałożonych na sprzedaż inwentarza żywego i tuczonych pastwiskowo zwierząt w wyniku przywrócenia natychmiastowych szczepień, zgodnie z art. 13 ust. 3 akapit przedostatni dyrektywy 85/511/EWG;

b) gdzie stosowne, transport tusz do przetwórnicy;

c) wszelkie inne środki niezbędne do zlikwidowania epidemii choroby.

Komisja określi zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41 charakter pozostałych środków, określonych w lit. c), które mogą się kwalifikować do takiego samego finansowego wkładu Wspólnoty oraz przypadki, w których stosuje się lit. a) ppkt v).

5. Po raz pierwszy nie później niż w 45 dni po urzędowym potwierdzeniu pierwszego ogniska pryszczycy, a następnie wtedy i w taki sposób, jakiego będzie wymagał obrót wypadków, sytuacja jest ponownie badana w ramach Komitetu wspomnianego w art. 42. Badanie to obejmuje zarówno sytuację weterynaryjną jak i szacowane już poniesione wydatki albo zobowiązania. Po tym badaniu możliwe jest przyjęcie nowej decyzji w sprawie finansowego wkładu Wspólnoty, który może przekroczyć wartość 60 % przewidzianą w ust. 4, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 42. Decyzja ta wyznacza uprawnione koszty oraz poziom finansowego wkładu Wspólnoty. Ponadto, kiedy ta decyzja zostanie przyjęta, mogą zostać przyjęte wszelkie środki jakie Państwo Członkowskie musi podjąć w celu zapewnienia powodzenia działania, w szczególności środki inne niż te określone w ust. 2.

6. Jednakże, w drodze odstępstwa od ust. 4, określony finansowy wkład Wspólnoty na środki, określone w tym ustępie wynoszą 70 % do dnia 1 stycznia 1995 r.

Artykuł 12

Każdy środek, o którym zdecyduje Wspólnota w celu wspomoczenia kampanii przeciw pryszczycy poza Wspólnotą, w szczególności środki podjęte zgodnie z przepisami ustalonymi w art. 6 i 8, może otrzymać wsparcie finansowe Wspólnoty.

Artykuł 13

Środki i zasady wdrażania środków, określonych w art. 12, ewentualne warunki jakim muszą odpowiadać i poziom wkładu finansowego Wspólnoty przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 42.

Artykuł 14

Pomoc wspólnotowa może zostać udzielona na ustanowienie wspólnotowych rezerw szczepionek przeciwko pryszczycy, jak przewidziano w art. 14 ust. 2 dyrektywy 85/511/EWG.

Poziom udziału Wspólnoty i ewentualne warunki, jakim taki udział musi odpowiadać, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 42.

Artykuł 15

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki wymienione w art. 12, 13 i 14 podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

Gdyby poważny wybuch pryszczycy wymagał wydatków na mocy przepisów niniejszego rozdziału przekraczających przydział ustalony zgodnie z akapitem pierwszym, Komisja podejmuje niezbędne kroki w ramach swoich uprawnień albo składa konieczne wnioski do władz budżetowych w celu zapewnienia, aby zobowiązania finansowe dotyczące art. 11 zostały spełnione.

Środki przewidziane w art. 11 uważa się za interwencję w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 729/70.

Rozdział 3

Ochrona zwierząt

Artykuł 16

Wspólnota udziela finansowego wsparcia dla ustanowienia polityki informacyjnej w dziedzinie ochrony zwierząt, obejmującej:

- zainstalowanie i rozwój systemu obejmującego odpowiednią bazę danych do gromadzenia i przechowywania wszystkich informacji odnoszących się do legislacji wspólnotowej dotyczącej ochrony zwierząt trzymanyh w celach hodowlanych, ochrony zwierząt w czasie transportu i ochrony zwierząt przeznaczonych na ubój, do rozpowszechniania takich informacji wśród właściwych władz, producentów i konsumentów,
- wykonywanie opracowań potrzebnych do przygotowania i opracowania legislacji w dziedzinie ochrony zwierząt.

Artykuł 17

Środki określone w art. 16, zasady ich wdrażania i poziom wkładu finansowego Wspólnoty ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

Artykuł 18

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki wymienione w niniejszym rozdziale podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

Rozdział 4

Środki techniczne i naukowe

Artykuł 19

Wspólnota podejmuje albo pomaga Państwom Członkowskim w podejmowaniu technicznych i naukowych środków potrzebnych do opracowania legislacji wspólnotowej w dziedzinie weterynarii.

Artykuł 20

Decyzję o środkach, określonych w art. 23, zasadach ich wdrażania i poziomie finansowego wkładu Wspólnoty podejmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

Artykuł 21

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki wymienione w niniejszym rozdziale podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

TYTUŁ II

Program zwalczania i kontroli chorób zwierząt

Artykuł 22

1. Finansowy udział Wspólnoty w zwalczaniu brucelozy, tuberkulozy i białaczki bydła jest określony — bez uszczerbku dla przepisów art. 25 ust. 1 — przez:

- dyrektywę 77/391/EWG,
- dyrektywę 82/400/EWG,
- decyzję 87/58/EWG.

2. Wkład finansowy Wspólnoty w eliminację zarazy piersiowej bydła ustala decyzja 89/145/EWG.

Artykuł 23

1. Wkład finansowy Wspólnoty w eliminację klasycznego pomoru świń ustala decyzja 80/1096/EWG.

2. Wkład finansowy Wspólnoty w eliminację afrykańskiego pomoru świń ustala:

- decyzja 86/649/EWG,
- decyzja 86/650/EWG,
- decyzja Rady 90/217/EWG z dnia 25 kwietnia 1990 r. w sprawie wspólnotowej pomocy finansowej dla zwalczania afrykańskiego pomoru świń na Sardynii⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 116 z 8.5.1990, str. 24.

3. Wspólnotowy wkład finansowy w eliminację brucelozy owiec ustala decyzja Rady 90/242/EWG z dnia 21 maja 1990 r. wprowadzająca wspólnotowy środek finansowy dla zwalczania brucelozy u owiec i kóz⁽¹⁾.

4. Wspólnotowy wkład finansowy w eliminację zakaźnej martwicy krwi ustala się, przed dniem 1 października 1990 r., na mocy decyzji Rady wprowadzającej wspólnotowy środek finansowy w odniesieniu do zwalczania zakaźnej martwicy krwi we Wspólnocie.

Artykuł 24

1. Wprowadza się wspólnotowy środek finansowy na eliminację i kontrolowanie chorób wymienionych w Załączniku. Wykaz ten może być uzupełniany lub zmieniany wraz z rozwojem sytuacji zdrowotnej we Wspólnocie na podstawie decyzji Rady przyjętej kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji.

2. Przed dniem 1 października 1990 r. Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów na wniosek Komisji, ustala wspólnotowe kryteria stosowane do środka, określonego w ust. 1. Jednakże w przypadku chorób, dla których Wspólnota już ustaliła wspólnotowe kryteria stosowane do podejmowanego środka, po ogłoszeniu niniejszej decyzji Państwa Członkowskie mogą przedłożyć Komisji program zgodny z ust. 3.

3. Przedkładając program Komisji, zainteresowane Państwo Członkowskie dołączy wszystkie właściwe informacje finansowe i wskaże w szczególności łączny szacunkowy koszt realizacji programu. Program ten, mogący ulec zmianie po zbadaniu przez Komisję, zostanie następnie zatwierdzony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

4. W przypadku każdego programu decyzję o poziomie finansowego wkładu Wspólnoty i wszelkich warunkach, jakie musi ona spełniać, podejmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

5. Wnioski o zapłatę stosuje się do wydatków poniesionych przez zainteresowane Państwo Członkowskie w trakcie roku kalendarzowego i należy je składać do Komisji przed dniem 1 lipca roku następnego.

6. Komisja podejmuje decyzję w sprawie pomocy po konsultacji z Komitetem.

7. Komisja przeprowadza, przy współpracy właściwych władz krajowych, regularne kontrole na miejscu dotyczące realizacji programów otrzymujących finansowe wsparcie od Wspólnoty.

8. Komisja regularnie, co najmniej raz w roku, przekazuje Państwom Członkowskim informacje w ramach Komitetu, na podstawie informacji dostarczonych przez władze zainteresowanych Państw Członkowskich, które składają Komisji szczegółowe sprawozdanie wraz ze swoimi wnioskami o zapłatę oraz, gdzie stosowne, na podstawie sprawozdań ekspertów, którzy, będąc wyznaczeni przez Komisję i działając w imieniu Wspólnoty, dokonywali kontroli na miejscu.

9. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

Artykuł 25

1. Z zachowaniem przepisów art. 22, 23 i 24, poziom finansowego udziału Wspólnoty w programach dotyczących chorób określonych w wymienionych artykułach, ustala Komisja zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41, w wysokości 50 % poniesionych w Państwie Członkowskim kosztów odszkodowań dla właścicieli z tytułu uboju bydła z powodu danej choroby.

2. Na wniosek Państwa Członkowskiego Komisja, w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego, bada ponownie sytuację w zakresie chorób, określonych w art. 22, 23 i 24. Takie ponowne badanie obejmuje zarówno sytuację weterynaryjną jak i szacunek wydatków już poniesionych, albo które mają być poniesione. Po tym powtórnym badaniu wszelkie nowe decyzje w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty, który może przekraczać 50 % kosztów poniesionych w Państwach Członkowskich na wypłatę odszkodowań dla właścicieli z tytułu uboju zwierząt z powodu danej choroby, przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 42.

Po przyjęciu niniejszej decyzji mogą zostać przyjęte wszelkie środki, jakie zainteresowane Państwo Członkowskie musi przedsięwziąć dla zapewnienia powodzenia działania.

Artykuł 26

Szacunkowa roczna pomoc obciążająca budżet wspólnotowy na mocy rozdziału dotyczącego wydatków rolnych wynosi 70 milionów ECU dla środków przewidzianych w niniejszym tytule.

TYTUŁ III

INSPEKCJA WETERYNARYJNA

Artykuł 27

Wspólnota wspomaga poprawę skuteczności inspekcji weterynaryjnej przez:

- udzielanie pomocy finansowej laboratoriom łącznikowym i laboratoriom referencyjnym,
- wkład finansowy w przeprowadzanie badań mających na celu zapobieganie zoonozom,

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 1.6.1990, str. 123.

- wkład finansowy we wdrażanie nowych strategii kontrolnych wynikających z urzeczywistniania rynku wewnętrznego.

Rozdział 1

Laboratoria łącznikowe i laboratoria referencyjne

Artykuł 28

1. Każde laboratorium łącznikowe albo laboratorium referencyjne wyznaczone do tej funkcji zgodnie z legislacją wspólnotową w dziedzinie weterynarii oraz spełniające zadania i wymagania ustalone przez tę legislację może otrzymać pomoc wspólnotową.

2. Mechanizmy udzielania pomocy przewidzianej w ust. 1, ewentualne warunki, na jakich może zostać udzielona, i jej wielkość ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

3. Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki przewidziane w niniejszym rozdziale podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

Rozdział 2

Kontrole mające na celu zapobieganie zoonozom

Artykuł 29

Z chwilą wprowadzenia zasad zwalczania zoonoz, Państwa Członkowskie mogą, w ramach krajowego planu podlegającego zatwierdzeniu przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41, ubiegać się o finansowe wsparcie Wspólnoty dla ich planu zwalczania.

Artykuł 30

Przedkładając Komisji swój plan zwalczania, zainteresowane Państwa Członkowskie dołączają wszystkie właściwe informacje finansowe i wskazują w szczególności łączny szacunkowy koszt realizacji tego planu.

Artykuł 31

W przypadku każdego krajowego planu zwalczania, poziom wkładu finansowego Wspólnoty oraz wszelkie ewentualne warunki, na jakich może zostać udzielony, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

Artykuł 32

Do niniejszego rozdziału stosuje się art. 24 ust. 5—8.

Artykuł 33

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki ustanowione w niniejszym rozdziale podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

Rozdział 3

Nowa strategia zwalczania

Artykuł 34

1. Każde Państwo Członkowskie opracowuje program wymiany urzędników pracujących w sektorze weterynaryjnym.

2. W ramach Komitetu Komisja koordynuje wraz z Państwami Członkowskimi programy wymiany.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie środki niezbędne do wdrożenia skoordynowanych programów wymiany.

4. Co roku, na podstawie sprawozdań Państw Członkowskich, realizacja programów wymiany jest badana w ramach Komitetu.

5. Państwa Członkowskie uwzględniają zdobyte doświadczenie w celu poprawy i poszerzenia programów wymiany.

6. Pomoc finansowa Wspólnoty może zostać udzielona w celu popierania sprawnego działania programów wymiany szczególnie poprzez dalsze szkolenia, określone w art. 36 ust. 1. Poziom udziału Wspólnoty oraz wszelkie ewentualne warunki, na jakich może zostać przyznany, ustala się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

7. Do celów niniejszego artykułu stosuje się art. 20 i 21.

Artykuł 35

Artykuł 34 ust. 6 i 7 stosuje się do programów ustanawianych na mocy decyzji przyjętej w art. 19 dyrektywy Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w celu wprowadzenia rynku wewnętrznego⁽¹⁾, w celu zorganizowania inspekcji weterynaryjnych na granicach zewnętrznych dla produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich.

Artykuł 36

1. Komisja może, albo bezpośrednio albo za pośrednictwem właściwych władz krajowych, organizować kursy podyplomowe lub spotkania dla pracowników w Państwach Członkowskich, w szczególności pracowników odpowiedzialnych za kontrole, określone w art. 35.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13.

2. Procedury organizowania środków przewidzianych w ust. 1 oraz poziom wkładu finansowego Wspólnoty ustala Komisja zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41.

Artykuł 37

1. Wprowadzenie systemów identyfikacji zwierząt i powiadamiania o chorobach na mocy prawa dotyczącego kontroli weterynaryjnych w wewnątrzwspólnotowym handlu żywymi zwierzętami w celu wprowadzenia rynku wewnętrznego może otrzymać pomoc finansową Wspólnoty.

2. Procedury organizowania środka przewidzianego w ust. 1 i poziom finansowego wkładu Wspólnoty ustala Komisja po konsultacji z Komitetem.

Artykuł 38

1. Gdyby Państwo Członkowskie napotkało, z punktu widzenia strukturalnego albo geograficznego, problemy kadrowe albo infrastrukturalne przy wdrażaniu nowej strategii zwalczania, spowodowane urzeczywistnieniem rynku wewnętrznego, na żywe zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego, to może ono uzyskać na okres przejściowy pomoc finansową Wspólnoty, która będzie stopniowo zmniejszana.

2. Zainteresowane Państwo Członkowskie przedkłada Komisji krajowy program wraz z wszelkimi właściwymi informacjami finansowymi, stworzony w celu poprawienia systemu kontroli.

3. Do celów niniejszego artykułu stosuje się art. 24 ust. 3 i art. 24 ust. 5—8.

Artykuł 39

Decyzję o przydziale pieniędzy potrzebnych na środki omawiane w niniejszym rozdziale podejmuje się co roku w ramach procedury budżetowej.

TYTUŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 40

Artykuły 8 i 9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2048/88 ⁽²⁾, stosuje się *mutatis mutandis*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 185 z 15.7.1988, str. 1.

Artykuł 41

1. Gdy ma być stosowana procedura przewidziana w niniejszym artykule, sprawa zostaje niezwłocznie przedstawiona Komitetowi przez jego przewodniczącego, z jego własnej inicjatywy lub też na wniosek Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, jakie należy przyjąć. Komitet wydaje opinię o projekcie w terminie ustalonym przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinię wydaje się większością głosów przewidzianą w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana przyjmować na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważone w sposób ustalony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) Komisja przyjmuje przewidywane środki jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

b) Jeżeli przewidywane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek w sprawie środków, jakie należy przyjąć. Rada podejmuje decyzję kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli po upływie trzech miesięcy od daty zwrócenia się do Rady Rada nie podejmie decyzji, proponowane środki zostają przyjęte i natychmiast wykonane przez Komisję.

Artykuł 42

1. Gdy ma być stosowana procedura przewidziana w niniejszym artykule, sprawa zostaje niezwłocznie przedstawiona Komitetowi przez jego przewodniczącego, z jego własnej inicjatywy lub też na wniosek Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, jakie należy przyjąć. Komitet wydaje opinię o projekcie w ciągu dwóch dni. Opinię wydaje się większością głosów przewidzianą w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana przyjmować na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważone w sposób ustalony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) Komisja przyjmuje przewidywane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

b) Jeżeli przewidywane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek w sprawie środków, jakie należy przyjąć. Rada podejmuje decyzję kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli po upływie dwóch dni od daty zwrócenia się do Rady Rada nie podejmie decyzji, proponowane środki zostają przyjęte i natychmiast wykonane przez Komisję.

Artykuł 43

1. Decyzja Rady 77/97/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie finansowania przez Wspólnotę niektórych środków stosowanych w sytuacjach nagłych w dziedzinie zdrowia zwierząt ⁽¹⁾, ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85, traci moc ze skutkiem od dnia podania do wiadomości niniejszej decyzji.

Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 41, Komisja ustali procedury pokrywania kosztów środków zastosowanych przy szczepieniu przeciwko afrykańskiemu pomorowi koni od dnia 1 września 1989 r.

2. Jednakże decyzje przyjęte na podstawie decyzji 77/97/EWG zachowują moc.

Artykuł 44

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 czerwca 1990 r.

W imieniu Rady

M. O'KENNEDY

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 78.

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ CHORÓB

Grupa 1

Choroby endemiczne podlegające obowiązkowym lub dobrowolnym środkom zwalczania i/lub środkom eliminacyjnym w skali stada.

- Gruźlica bydła
- Bruceloza bydła
- Otręt bydła (IBR/IPV) (Stacje unasieniania i pozyskiwania zarodków)
- Bruceloza owiec i kóz (*B. melitensis*)
- Enzootyczna białaczka bydła (EBL)
- Choroba Aujeszkiego u świń
- *Salmonella pullorum*
- *Salmonella gallinarum*
- Wąglik
- Choroba Maedi/Visna i wirusowe zapalenie mózgu i stawów kóz
- Otręt bydła (IBR/IPV) (inne rodzaje przedsięwzięć)
- Choroba Johnego (paratuberkuloza)
- *Mycoplasma gallisepticum*

Grupa 2

Zoonozy lub epidemie nieuwjęte gdzie indziej

- Wścieklizna
 - Echinokokoza (bąblowica)
 - Gąbczasta encefalopatia bydła (BSE) lub jakakolwiek powoli się rozwijająca choroba.
-